

Bakalářská práce

**Média a experiment
Objekt a instalace**

Tereza Kotounová

Plzeň 2022

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Katedra výtvarného umění
Studijní program Výtvarná umění
Studijní obor Multimediální design
Specializace Nová média

Bakalářská práce
Média a experiment
Objekt a instalace
Tereza Kotounová

Vedoucí práce: Doc. akad. mal. Vladimír Merta
Katedra výtvarného umění Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara Západočeské
univerzity v Plzni

Plzeň 2022

Prohlašuji, že jsem umělecké dílo vypracovala samostatně a nejedná se o plagiát.

Plzeň, duben 2022

.....

podpis autora

Obsah

1	Výběr tématu	5
2	Motivace pro vytvoření díla v kontextu dosavadní tvorby	5
3	Dílo	6
	3.1 Koncept a zobrazení	6
	3.2 Dílo a jeho konečnost	7
4	Postup tvorby	7
	4.1 Koncept	7
	4.2 Technika	8
	4.3 Proces tvorby	9
	4.4 Presentace díla	9
5	Asociace k historii	9
6	Resumé	12
7	Seznam použitých zdrojů	13
8	Seznam příloh	14

1 Výběr tématu

V průběhu mého bakalářského studia jsem vyzkoušela spoustu různých směrů a technik a zkoumala jsem, jak a čím nejlépe vyjádřit své myšlenky a přiblížit se tak divákovi. I když jsem na konci druhého ročníku ještě přesně nevěděla co bude výsledek mé bakalářské práce, bylo mi jasné, že téma *média a experiment* jasně zapadá do konceptu celé mé tvorby na fakultě.

Na začátku třetího ročníku jsem uvažovala nad performance, která mi velmi sedla při realizaci mé letní klauzury v druhém ročníku¹. Začala jsem ale mezi tím tvořit obraz propojený s objektem² na zimní klauzurní zkoušku, do toho jsem zkoušela pracovat se sádkou, modelovat z hlíny a celkově mě to táhlo sochařským směrem, do prostoru.

V pololetí jsem se rozhodla natočit krátkou performance³ na téma napětí, bylo mi ale jasné, že na bakalářskou práci chci dělat objekt a převést tak konečně mé dosavadní vidění světa do prostoru.

2 Motivace pro vytvoření díla v kontextu dosavadní tvorby

Již od minulého roku jsem se pokoušela odtrhnout od plošné tvorby. Celkově jsem od střední školy umělecky pracovala převážně na počítači nebo malovala. Ihned jak jsem přišla na fakultu jsem měla silné nutkání odtrhnout se od plochy a zasadit své věci do pohybu a prostoru aneb jak se píše v knize „Umění 20. století“:

„Odklon od obrazu vede k objektu, odklon od objektu vede k akci.”⁴

Já jsem trošku bojovala s tím, jakými médii se vyjádřit a co zkusit dřív a můj vývoj objektu a akce je tak vlastně dost propojený, ale v podstatě je tento výrok naprosto přesný.

V roce 2021 mě to táhlo ven, do pohybu, kvůli tehdejšímu lockdownu⁵. Tak jsem se nakonec pustila do performance. Zároveň jsem ale chtěla tvořit něco rukama, modelovat, stavět, vrátit se ke kořenům. Na tento popud vznikl Robert⁶ - zvířátko ze zbytků jídla. To byla taková předzvěst mého nynějšího díla, ale tenkrát jsem to nevnímala jako úplně hodnotnou věc v rámci mé tvorby. Co ve mě ale z tvorby Roberta zůstalo, byl pocit bezstarostnosti. Při jeho vytváření jsem se vrátila do svých dětských let. Zároveň jsem si ale uvědomovala, že výběrem materiálu poukazuji na důležité problémy dnešní doby týkající se stravování - špatné návyky, plýtvání, poruchy příjmu potravy, rostoucí nadváha, konzum a spousty dalších.

Realizaci tak nenápadného díla jako byl Robert jsem si velmi užila a i když jsem to tenkrát ještě nevěděla, splňoval pro mě všechny nároky na plnohodnotné a uspokojujivé vyjádření mých myšlenek a potřeb. Jednak jsem pracovala s materiálem, který je pro mne vizuálně, fyzicky i mentálně velmi zajímavý a přitažlivý, převedla jsem konečně svou tvorbu

¹ Viz. obr. příloha B, s. 19 - 20

² Viz. obr. příloha C, s. 21

³ Viz. obr. příloha D, s. 22

⁴ RUHRBERG, Karl, WALTHER, Ingo F., ed. *Umění 20. století*. [Praha]: Slovart, c2004. ISBN 80-7209-521-8. Str. 522

⁵ Lockdown (z angličtiny), uzamčení, uzávěra, hromadná karanténa, celostátní karanténa, plošná karanténa či zákaz volného pohybu osob, uzavření ekonomiky a společnosti.

Zdroj: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Lockdown>

⁶ Viz. obr. příloha E

do prostoru, velmi jsem si užila proces vytváření a navíc mi dílo dávalo smysl i na koncepční rovině.

Tyto faktory jsem zohlednila při přemýšlení nad svým dílem zakončujícím mé bakalářské studium⁷ a rozhodla se tak vzít myšlenku Roberta a dát jí nový rozměr.

Ráda bych ještě vyzdvihla návaznost díla na již zmiňovanou plošnou tvorbu. To, co jsem dosud tvořila na papír a plátna⁸ jsem tedy převedla jako objekt do prostoru.

Moje fascinace prostorem, který se vyjímá hlavně architekturou, městy a převážně jejich industriálními prvky se na papíře mísí s nekonečnými drobnými detaily a často tak vytváří i různé obličejové či science-fiction prvky a ve výsledné fázi se pak v ploše objeví něco velmi překvapivého, častokrát i pro mě.

Musím říct, že se mi přesně tyto věci podařilo promítnout do původní konstrukce mého současného díla⁹ a tím koncepčně nevybočit z mé dosavadní tvorby. Mým cílem bylo ve své bakalářské práci dosáhnout nějaké změny, ale zároveň vyvinout mou tvorbu postupně a citlivě někam jinam a úplně tak nešlápnout vedle.

3 Dílo

3.1 Koncept a zobrazení

Již od začátku se mi velice líbila myšlenka použití potravin jako materiálu, protože každý člověk na světě má nějaký vztah k jídlu - ať už dobrý, špatný nebo ho jídlo vůbec nezajímá - každý musíme jíst a nějak s jídlem dennodenně interagovat.

To mi přišlo velmi přitažlivé a zároveň uspokojujivé v tom, že se díky jídlu mohu přiblížit jakémukoliv člověku, protože je to téma, které máme všichni společné. Každý si tedy v mém díle může najít tak trochu svůj vlastní smysl.

V průběhu tvoření jsem se setkala s různými pohledy na materiál, se kterým jsem nakládala a to mě velice fascinovalo. Poslouchala jsem jak někdo říká, že by to všechno snědl nebo naopak, že je to pro něj děsivé, protože se v díle nachází spousta tučných a nezdravých potravin. Někoho naopak dobroty vůbec nezajímaly a zkoumal spíše materiály a barvy.

Všechny tyto věci jsou i pro mě koncepčně velmi důležité a určitě to byla i jistým způsobem má terapie ohledně vnímání jídla a problémů s ním spojených. Musím ale říct, že hlavní myšlenka se v mých očích ubírá trochu jinam.

Nejdříve bych chtěla podotknout, že souhlasím s výrokem Roberta Rauschenberga:

„Jsem proti definicím, které věcem odnímají život.“¹⁰

Také ráda nechávám prostor pro fantazii diváka a mé dílo si rozhodně každý může vyložit jak chce, musím zde ale popsat mou myšlenku, se kterou jsem práci vytvářela. Co pro mě hraje velkou roli je totiž samotná konečnost díla, která nevyhnutelně přijde i když jsem si vybírala hlavně potraviny, které nepodléhají zkáze tak rychle.

⁷ Viz. obr. příloha A, s. 15 - 18

⁸ Viz. obr. příloha F, s. 24 - 25

⁹ Viz. obr. příloha G, s. 26

¹⁰ RUHRBERG, Karl, WALTHER, Ingo F., ed. *Umění 20. století*. [Praha]: Slovart, c2004. ISBN 80-7209-521-8. Str. 510

3.2 Dílo a jeho konečnost

Jak už jsem zmínila v úvodu, stvoření Roberta a jeho samotná existence byla velmi krátká - shnil mi a rozpadl se asi do dvou týdnů. Od té doby jsem se začala zajímat více i o svou vlastní konečnost a také o to, jak vnímat plně krásu života skrz uvědomění, že vše jednou pomine. Rozhodla jsem se tuto filozofii zkoumat a zaměřit se na uvědomění vlastní smrti abych s tímto tématem pak mohla srozumitelně pracovat v umění a vyhnout se jeho laciné interpretaci.

Pro své dílo jsem vybírala potraviny s delší trvanlivostí jednak z důvodu toho, že jsem chtěla aby vydrželo alespoň o něco déle než Robert a také proto, že tyto potraviny jsou pro mne vizuálně velmi přitažlivé. Barevné a voňavé cukrovinky společně s tvarově fascinujícími pšeničnými a slanými výrobky totiž perfektně zastíňují nevyhnutelnost konečnosti a rozpadu celé mé práce a existence. Pokud ale divák prokoukne skrz všechna cukrová srdíčka a začne si uvědomovat, jak moc je dílo křehké a že se dřív nebo později celé rozpadne a zmizí, začíná výběr tohoto specifického jídla jako materiálu plnit svůj účel.

Milan Kundera říká, že i zapomínání v našich běžných životech je vlastně taková malá smrt:

„To, co většinu lidí děsí na smrti nejvíc, není ztráta budoucnosti, ale ztráta minulosti. Akt zapomínání je ve skutečnosti jistou formou smrti, vždy přítomnou v životě.“¹¹

S tím nemohu jinak než souhlasit, protože nejtěžším faktorem mého tvoření bylo přijmout, že celé dílo nakonec zmizí a nikdo si ho nebude pamatovat, nikde už nezůstane, aby si ho kdokoli mohl prohlédnout. Stejně tak je to s úzkostí ze smrti. Proto jsem si více začala užívat proces vytváření, stejně tak jako každodenní život a přestala se tolik upjatě soustředit na výsledek.

4 Postup tvorby

4.1 Koncept

Vznik celého konceptu jsem víceméně popsala z různých pohledů již v předchozích částech textu. Zde bych tedy všechny aspekty pro vznik mého díla chtěla shrnout.

a) Jídlo jako terapie

Každé dílo ať už chceme nebo ne vždy vzniká z nějakého osobního příběhu či přesvědčení autora nebo minimálně se v něm odráží vnitřní svět člověka co danou věc tvoří. V mém případě hlavní roli poslední léta hrálo jídlo. Řešila jsem a stále ještě řeším zdravotní problémy se zažíváním a hormony a ve snaze upravit svůj jídelníček tak, aby mi v těle fungovalo vše jak by mělo, se jídlo stalo středem mého zájmu a celý svět se točil pouze kolem něj. Toho jsem si brzy všimla a chtěla se od jídla znovu odpoutat a s nově načerpanými znalostmi ho zase začít brát trochu s nadhledem. Využila jsem tedy metody zkusit pracovat s jídlem doslova. Obklopit se jím a věnovat mu svou plnou pozornost, osahat si všelijaké jeho textury, tvary, barvy i vůně a přijmout tak sebe jako člověka co má prostě více zaměřenou pozornost na potravu než jiní lidé.

¹¹ Citováno v: Roth, P.: *Shop Talk: A Writer and His Colleagues and Their Work*. Boston: Houghton Mifflin, 2001, s. 97.

Zároveň jsem nechtěla aby mé dílo bylo o mých osobních zkušenostech s jídlem nebo přesvědčeních o něm. Nechtěla jsem aby vůbec toto dílo bylo o jídle. Vybrala jsem si tento materiál za účelem osobního zážitku s ním a také proto, že je mi v této fázi života prostě nejbližší. Pokusila jsem se pomocí něj vyjádřit naprosto jinou myšlenku, která nesouvisí s mými osobními problémy nebo životním příběhem.

I když se to samotného díla přímo netýká, musím říct, že tato technika fungovala naprosto skvěle a má soustředěnost na jídlo v průběhu procesu tvoření postupně ustupovala a dostala se zpět na příjemnou hranici snesitelnosti.

b) Předchozí tvorba

Dalším aspektem pro vznik mého díla je samozřejmě, jak bylo již uvedeno, má předchozí tvorba. Z deníkových kreseb jsem se dostala na plátno a poslední rok převážně k abstrakci. Trápilo mě ale, že pomocí štětce nedokážu úplně předat to, co bych předat chtěla. I když mě malba velmi baví, představovala pro mě dlouhou dobu pouze znázornění určitých věcí nebo tvarů na ploše a já bojovala s tím, jak skrze malbu vyjádřit myšlenku. Chtěla jsem si proto dát odstup od plošné tvorby a myslím, že mi to velmi prospělo. Hledala jsem pro vyjádření mých myšlenek a úvah jinou formu, zároveň jsem v ní ale zachovala svůj rukopis. Má abstraktní vidina prostorů města a architektury se otiskla do mého projektu a jsem za to velice ráda. V mém díle může město vlastně podpořit mou myšlenku zániku a konečnosti a funguje mnohem lépe a ne tak doslovně jako kdybych namísto něj ztvárnila jako konstrukci například lidskou nebo zvířecí postavu. Propojení organického s anorganickým je pro mě vlastně mnohem přitažlivější a zajímavější. Právě i proto jsem do svého současného díla zakomponovala i různé anorganické prvky, jako například obaly od bonbónů či jiné s potravinami související věci. Dílo tím pro mě nabývá více důvtipu a zároveň je mnohem přitažlivější pro diváka - pokud ho pozoruje delší dobu, může tak zkoumat a objevovat spoustu vtipných drobností a detailů.

4.2 Technika

Při malbě na plátno jsem se vždy více nechala řídit svou intuicí a cítěním a tak jsem to přesně chtěla udělat i s konstrukcí svého objektu. Věděla jsem, že potřebuji lehký materiál, který následně udrží tíhu nalepených potravin. Zároveň jsem chtěla vytvořit náhodné a zajímavé tvary. Zvolila jsem tedy polystyren a obaly od jídla, které jsem doma snědla. Přišly mi tvarově velmi přitažlivé a právě pomocí stejné intuice, která vedla mou ruku na plátně, jsem tak mohla vytvořit a sestavit spoustu prvků, které pak daly dohromady to co jsem si představovala - tedy jakési snové, surrealistické město podobné těm, o kterých se mi v noci často zdává.

Proces tvoření konstrukce jsem si velmi užila, protože jsem s materiálem nemusela pracovat podle žádných pravidel a navíc jsem se ocitla znovu ve svém dětství skládajíc stavebnice a kostičky podle vlastní fantazie.

Když byla konstrukce hotová, začala jsem shánět materiál na pokrytí, tedy jídlo. Spoustu věcí jsem sehnala v levných potravinách kde prodávají potraviny s prošlou minimální lhůtou trvanlivosti. Poprosila jsem i své přátele, jestli by se nepodívali doma po prošlých potravinách, co už určitě nesnědí. Něco jsem si koupila v supermarketu, protože se mi líbila barva nebo struktura. Materiál jsem měla po celou dobu tvoření vyskládaný na

velkém stole abych měla přehled co všechno mám k dispozici a mohla si vybírat podle barev a textur.¹²

Jídlo jsem na konstrukci lepila převážně tavnou pistolí nebo vteřinovým lepidlem a skládala jsem je buď podle funkce nebo podle barev. Tedy někde jsem chtěla aby například střecha vypadala jako střecha a tak jsem zde nalepila potravinu tvarově tomu odpovídající. Jinde jsem zamýšlela pouze zkombinovat zajímavé barvy a textury a funkce dané části je pro diváka záměrně upozaděna a nechává prostor pro fantazii.

4.3 Proces tvorby

Na svém bakalářském díle jsem pracovala vcelku dlouho, což jsem původně vůbec nečekala. Lepení titěrných detailů společně s opatrností vůči křehkosti celého objektu zabralo spousty hodin práce a soustředění. Již dlouho jsem ale měla nutkání pustit se do většího projektu, ke kterému se budu moct každý den vracet a pomalu pozorovat jeho vývoj.¹³ Myslím, že to ve mně po nějaké době vzbudí pocit dobře odvedené práce nebo jakési naplnění a zadostiučinění, když na něčem pracuji takto delší dobu. O to víc zde pro mě hraje důležitou roli onen rozpad, konečnost a pomíjivost celého projektu a je to pro mě i nějaké vysvobození a úleva, že mohu zase pokračovat a vyvíjet se dál. Průběh procesu vytváření tohoto díla na mě měl pozitivní vliv v mnoha směrech. Přemýšlení o tomto projektu a téměř každodenní práce na něm mi otevřela nové postoje k životu a tvoření samotnému. Ať už jde o mé uvědomění v oblasti potravy, smrtelnosti, vnitřního štěstí a naplnění nebo hledání smyslu života, rozhodně se zde nechci rozepisovat, pouze říct, že ne konečný výsledek, ale právě proces byl pro mě uspokojivým, které jsem ve tvoření tak zoufale hledala.

4.4 Prezentace díla

Při konstruování objektu jsem se samozřejmě setkala se spoustou problémů. Hodně věcí se lámalo, padalo a postupně začalo sesychat nebo odpadat. Dílo jsem si tedy nafotila, ale velmi důležitou roli pro mě hraje také vystavení samotného objektu, ne jeho dokumentace. Líbí se mi jeho tělesnost, kterou utváří s okolím. Divák se může naklonit a zkoumat různé prvky a vůně a hlavně může přijít několikrát a objekt bude pokaždé v jiném stavu opět s jinými vůněmi a texturami. Z tohoto důvodu pro mě má smysl vystavit toto dílo jako objekt, protože jeho reprodukce postrádají mnohé z jeho myšlenek a vlastností, které nejsou jinak než přímou konfrontací s dílem možné předat.

5 Asociace k historii

V této kapitole bych chtěla rozvést své vlastní postřehy asociací mého díla s tvorbou umělců z minulosti. Nebylo mi jasné, kde přesně začít a měla jsem v hlavě spousty jmen a děl a tak jsem se rozhodla jít od těch nejvýraznějších, které mým dílem z mého pohledu rezonují, až po nejmenší detaily co pro mě ale hrají velkou roli.

Jistě bychom mohli říct, že se má práce týká ready-madeu díky přisvojení si již hotových jedlých výrobků. V tomto smyslu dílo podle mého názoru nejvíce asociuje se skupinou Nouveau Réalisme, kde je pomocí ready-madeů vyzdvižen koncept upozornění

¹² Viz. obr. příloha H, s. 27

¹³ Viz. obr. příloha I, s. 28

nebo kritiky tehdejšího šedesátkového velkoměsta, továren, strojů, masových médií a konzumu.¹⁴

Ze svých vlastních inspirací bych začala postmodernou. Při studiu dějin umění mě velmi mile překvapila, zaujala a rozesmála dvojice evropských umělců Peter Fischli a David Weiss. Nadchli mě svým důvtipem, nadsázkou a svým hořkosladkým přístupem k životu a umění. Samozřejmě mě nejvíce fascinovala jejich práce z roku 1979 s názvem *Wurstserie*¹⁵, kdy vytvořili scény vážných životních příběhů z jídla, odpadků, vajglů a spousty dalších věcí, které po té nafotili. Myslím, že toto jejich dílo mě ovlivnilo nejvíce a nadšení pro tyto dva pány a jejich hravost ve mě probudilo inspiraci. Celkově postmodernu bych vyzdvihla jako pojítko s mým dílem, z velké části protože je mi blízká její filozofie, kdy je klíčové co si divák z díla vyčte sám. Také i díky pojmu *brikoláž*¹⁶, který mé dílo určitě naplňuje. Také jistě nebude na škodu zmínit postmoderní architekturu, jelikož celé mé dílo by vlastně s trochou nadsázky mohlo působit jako model města postmodernistických budov.

Dále si myslím, že v konstrukci celého mého "města" se odráží dekonstruktivismus ale i high-tech architektura, jak jsem již na začátku textu zmiňovala, objekt nese jakési sci-fi prvky. Skrz různé roury a pendrekové potrubí můžeme hledat inspiraci u francouzského Centre Georges Pompidou¹⁷, v dekonstruktivismu by to byl jistě například dům Franka Gehryho¹⁸, který mě ovlivnil.

Jako další asociace se mi evokovaly spousty děl ze současného umění a to převážně věci od Damiena Hirsta. Dlouho jsem přemýšlela, jestli jsme si v něčem blízcí myšlenkově, ale z mého pohledu u mě nejde o tak velkou fascinaci samotné myšlenky na smrt a konečnosti jako odráží Damien ve svých dílech. Konceptně mi ale přišel nejvíce blízký kvůli jeho dílu *For the Love of God*¹⁹, kde se snaží divákovi připomenout, že jsme tady jen na chvíli a smrt je nevyhnutelná²⁰, což jsem popsala v předchozích kapitolách jako nosný koncept mého díla.

Musím říct, že s Damienovou morbidností se moc neztotožňuji. I když konceptně zní výklad našich děl možná podobně, do své práce jsem chtěla vnést spíše takovou lehkost a hravost a vlastně nadšení ze života a nedělat z toho tak vážnou věc. Mnohem bližší jsou mi proto například práce z českého prostředí devadesátých let nebo ženské umění v čechách mezi 60. až 80. lety. Naopak od Damiena, tyto práce vyjadřují těžká témata tehdejší doby často hravou, křehkou a citlivou formou. Vyzdvihnout bych zde chtěla například *Vítr*²¹ od Emily Medkové a *Agresivní krychle* nebo *Malá štěrbina*²² od Evy Kmentové. Tyto ženy jsou mi velmi blízké jejich přístupem. Hlavně Eva Kmentová měla ve svých pracích takovou křehkost a něžnost²³, kterou jsem si také do svého díla přála dostat, zároveň u jejích prací jde také o existenciální úzkost.

¹⁴ RUHRBERG, Karl, WALTHER, Ingo F., ed. *Umění 20. století*. [Praha]: Slovart, c2004. ISBN 80-7209-521-8. Nouveau Réalisme: sociologie objektu - Str. 518

¹⁵ Viz. obr. příloha J, s. 29

¹⁶ Brikoláž: Slučování různých předmětů s cílem vytvořit nový kontext.

Zdroj: <https://slovník-cizich-slov.abz.cz/web.php/slovo/brikolaz>

¹⁷ Viz. obr. příloha J, s. 29

¹⁸ Viz. obr. příloha J, s. 30

¹⁹ Viz. obr. příloha J, s. 30

²⁰ STALLABRASS, Julian. In and out of love with Damien Hirst. *New Left Review*, 1996, 153-160. str. 20 - 21, dostupné na: shorturl.at/jqFHI

²¹ Viz. obr. příloha J, s. 31

²² Viz. obr. příloha J, s. 31

²³ HRUŠKOVÁ, Tereza, et al. Eva Kmentová a tělesný otisk v umění šedesátých a sedmdesátých let. *Acta Universitatis Carolinae Philosophica et Historica*, 2016, 22.1: 147-176.

Z umění devadesátých let by to byl hlavně Krištof Kintera, který je mou velkou inspirací, protože nebyl tak sociálně angažovaný a nevyjadřoval se k politice jako převážná většina umělců v tomto období. Jeho tvorba na mě velmi silně zapůsobila svou existencialitou a v jeho pozdějších dílech i hravostí, důvtipem, někdy až dětským přístupem a opět něžností. Zmínila bych zde například *To* (2005) a *Revoluce* (2005)²⁴, které mě jistě ovlivnily.

²⁴ Viz. obr. příloha J, s. 32

6 Resumé

V mé závěrečné bakalářské práci s názvem „Sladký život“ se soustředím na instalaci objektu v prostoru, jeho tělesnost a propojení s divákem. Použila jsem pro mne nové, experimentální techniky a materiály, abych lépe vyjádřila své myšlenky. Díky použitým technikám bude objekt postupem času sám měnit vzhled, tvar a pravděpodobně i barvu a vůni jako reakci na prostředí, ve kterém bude umístěn a také vzhledem k plynoucímu času. Začne se rozpadat a někdy v budoucnu celý zmizí. Divák tak může pokaždé zkoumat jiné pohledy, textury, vůně.

Při tvorbě tohoto objektu šlo o proces, kterým jsem se učila přestat tolik lpět na celkovém výsledku a touze zavděčit se svým uměním pouze divákovi - kritikovi. Zároveň jsem do svého díla vnesla svou úzkost ze smrti a promítla do něj svůj existenciální strach z toho, že jednou nebudu. V průběhu rozpadu celého objektu se budu i nadále smířovat s tím, že celý zmizí a stejně tak tímto smířením mírnit úzkost ze své vlastní konečnosti.

In my final bachelor's work called „The Sweet Life“ I focus on the object and its physicality and connection with the viewer. I tried new, experimental techniques and materials I've never used before to better express my thoughts. Thanks to the used techniques, the object itself will change its appearance, shape and probably also the color and scent in response to the environment in which it will be located and also due to the passage of time. It will begin to disintegrate and sometime in the future it will disappear. The viewer can always explore different views, textures and smells.

Creating this object was a process by which I learned to stop clinging so much to the overall results and not to owe my art only to the viewer - the critic. At the same time, I brought my anxiety about death into my work and projected into it my existential fear that I would not exist one day. During the disintegration of the whole object, I will continuously be forced to accept that the whole work will disappear, as well as alleviate the anxiety of my own finiteness.

7 Seznam použitých zdrojů

A) Knižní a periodická literatura

- RUHRBERG, Karl, WALTHER, Ingo F., ed. *Umění 20. století*. [Praha]: Slovart, c2004. ISBN 80-7209-521-8
- Roth, P.: *Shop Talk: A Writer and His Colleagues and Their Work*. Boston: Houghton Mifflin, 2001. ISBN 9780224062299
- STALLABRASS, Julian. In and out of love with Damien Hirst. *New Left Review*, 1996, 153-160. str. 20 - 21, Dostupné na: shorturl.at/jqFHI
- HRUŠKOVÁ, Tereza, et al. Eva Kmentová a tělesný otisk v umění šedesátých a sedmdesátých let. *Acta Universitatis Carolinae Philosophica et Historica*, 2016, Dostupné na: https://www.researchgate.net/publication/323223328_Eva_Kmentova_a_telesny_otisk_v_umeni_sedesatych_a_sedmdesatych_let
- MORGANOVÁ, Pavlína. *Czech action art: happenings, actions, events, land art, body art and performance art behind the iron curtain*. Prague: Karolinum, 2014. ISBN 978-80-246-2317-7.

B) Internetové zdroje

- Lockdown: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Lockdown>
- Brikoláž: <https://slovník-cizích-slov.abz.cz/web.php/slovo/brikolaz>
- Peter Fischli a David Weiss: <https://spruethmagers.com/artists/estate-of-peter-fischli-david-weiss/>
- Centre Georges Pompidou: <http://www.archizone.cz/stavby/centre-georges-pompidou/>
- Gehry residence: <https://www.archdaily.com/67321/gehry-residence-frank-gehry>
- Damien Hirst: https://en.wikipedia.org/wiki/For_the_Love_of_God
- Emila Medková: <http://www.galerieubetlemskekaple.cz/katalog-del/vitr/>
- Eva Kmentová: http://artservis.info/archiv/unor/pages/vystavy_kmentova.htm
- Krištof Kintera: <https://www.designmag.cz/umeni/53930-kristof-kintera-vystavuje-v-rotterdamske-kunsthal.html>

8 Seznam příloh

- A** Dokumentace hotového díla
- B** Letní klauzura 2. ročníku, 2020 - 2021
- C** Zimní klauzura 3. ročníku, 2021 - 2022
- D** Volná performance na téma „napětí“
- E** Robert - zvířátko ze zbytků
- F** Předchozí plošná tvorba
- G** Původní konstrukce díla
- H** Materiál
- I** Vývoj díla
- J** Asociace

A Dokumentace hotového díla

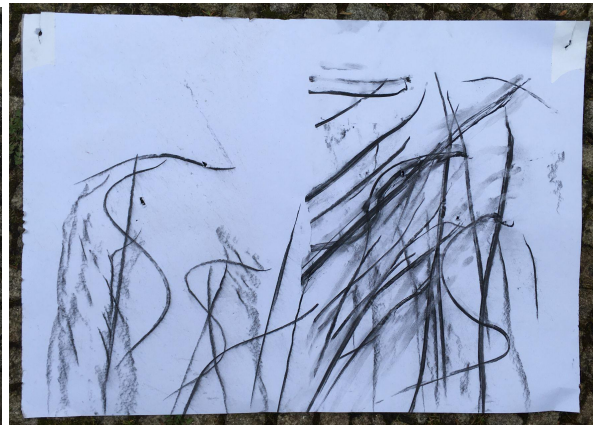

B Letní klauzura 2. ročníku, 2020 - 2021

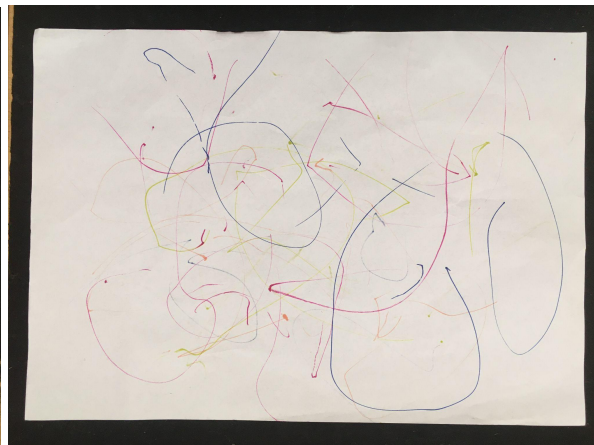
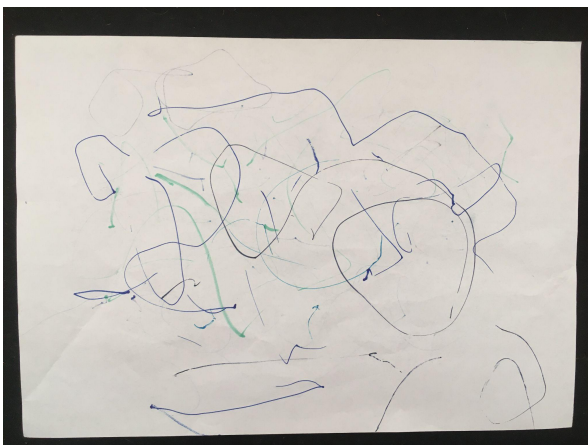
25

²⁵ Videá dostupné na: 1: <https://youtu.be/D029plqQGbY>, 2: <https://youtu.be/ldi3U1S704o>, 3: https://youtu.be/oNQP_XsOHd0, 4: https://youtu.be/KM_dXeUDIs, 5: <https://youtu.be/eq6neRW2-ul>, 6: https://youtu.be/-rG_zxKAISg, 7: https://youtu.be/IGpN5-P2_JU
„Na honěnou” - Performance v nekontrolovaném prostředí, různé techniky malby a kresby na čtvrtku, 2021

26

27

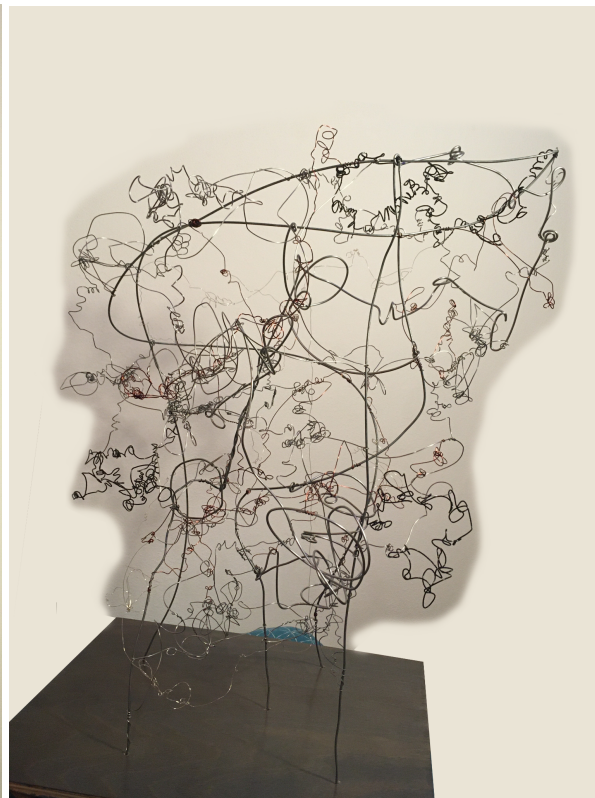

²⁶ Video dostupné na: 1: https://youtu.be/rms2hB_LJIU, 2: <https://youtu.be/h4EYYiUmx5E>, 3: <https://youtu.be/yJ8DxW4XO1Y>

„Čáp ztratil čepičku, měla barvu barvičku...” - Performance v nekontrolovaném prostředí, 2021

²⁷ „Honzu vstávej, kolik je hodin?” - Performance, obkreslování vlastního stínu, 2021

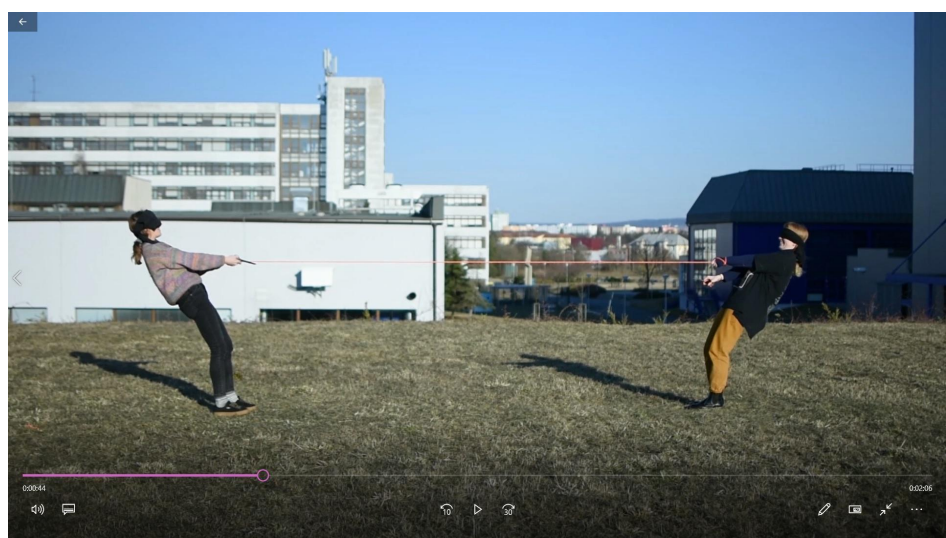
C Zimní klauzura 3. ročníku, 2021 - 2022

28

²⁸ „Dialog” - Akvarel na plátně, objekt z drátů, 2021

D Volná performance na téma „Napětí“

29

²⁹ Videá dostupné na: 1: <https://youtu.be/f4CAkYAW9R8>, 2: <https://youtu.be/4S4L9wKHDbs>
„To bude dobrý, věř mi“ - performance, 2022

E Robert - zvířátko ze zbytků

F Předchozí plošná tvorba

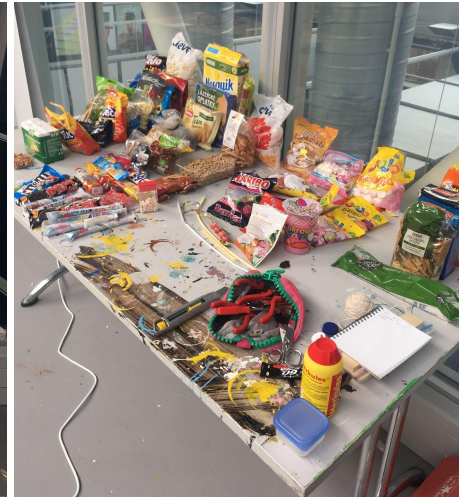

G Původní konstrukce díla

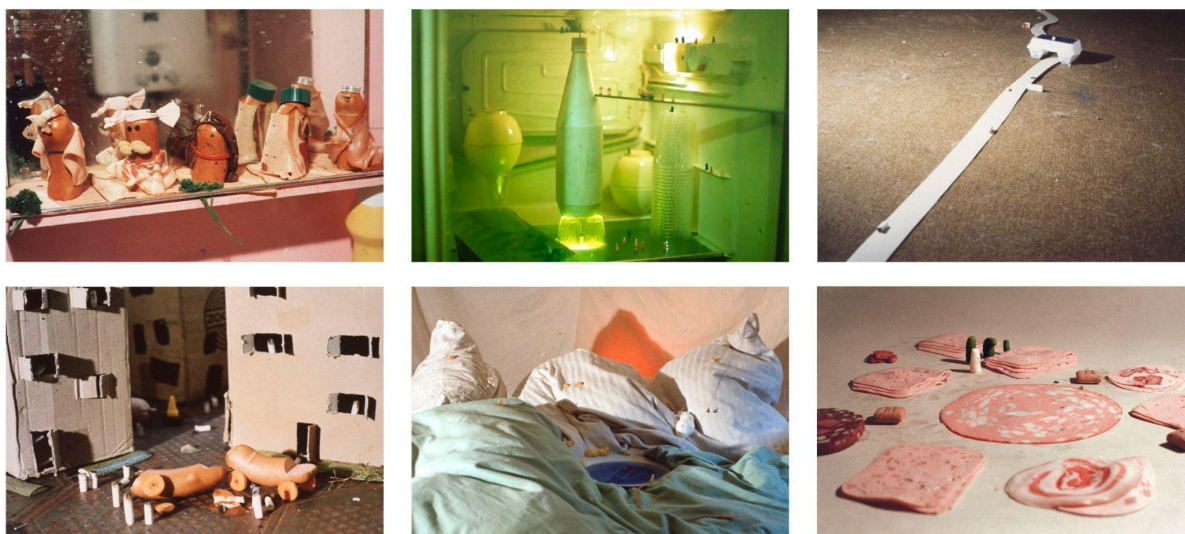
H Materiál

I Vývoj díla

J Asociace

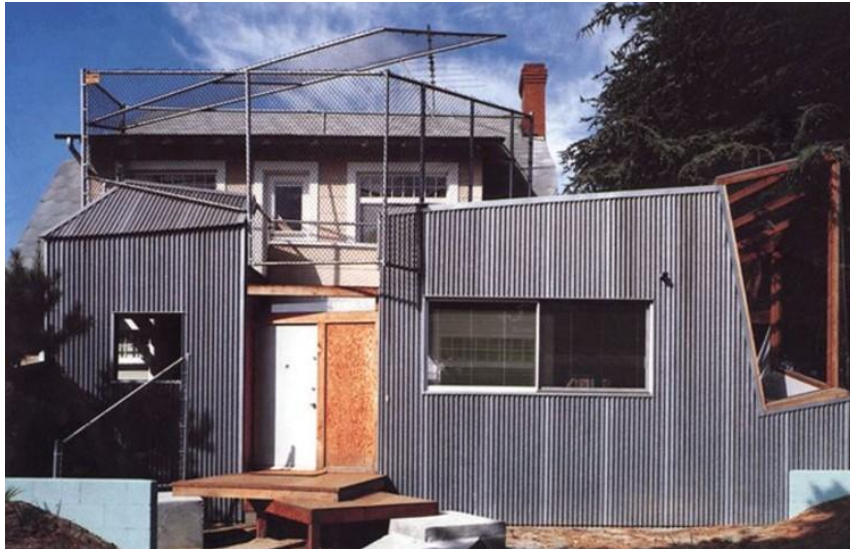
Peter Fischli, David Weiss - Wurstserie, 1979, 10 barevných fotografií
Dostupné na: <https://spruethmagers.com/artists/estate-of-peter-fischli-david-weiss/>

flickr.com - Robert S. Donovan

flickr.com - Funkbrothers

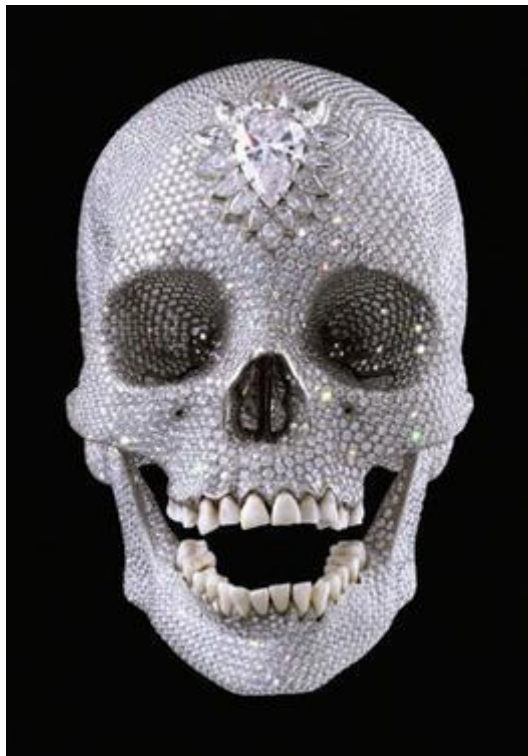
Centre Georges Pompidou - Renzo Piano, Richard Rogers, Paříž, 1971-77
Dostupné na: <http://www.archizone.cz/stavby/centre-georges-pompidou/>

flickr.com - Ken McCown

Gehry Residence - Frank Gehry, Santa Monica, 1978

Dostupné na: <https://www.archdaily.com/67321/gehry-residence-frank-gehry>

Damien Hirst - For The Love of God, 2007

Dostupné na: https://en.wikipedia.org/wiki/For_the_Love_of_God

Emila Medková - Vítř, 1948

Dostupné na: <https://www.galerieubetlemskekaple.cz/katalog-del/vitr/>

Eva Kmentová - Malá Štěrbina, 1975

Dostupné na: http://artservis.info/archiv/unor/pages/vystavy_kmentova.htm

Krištof Kintera - Revoluce, 2005

Dostupné na: <https://www.designmag.cz/umeni/53930-kristof-kintera-vystavuje-v-rotterdamske-kunsthal.html>